

Historie:

Projekt poutního kostela Svatého Jana Nepomuckého vychází z geometrie kruhu. Architekt Jan Blažej Santini-Aichel navrhl celou stavbu pomocí úseků kružnic, jejichž poloměrem jsou většinou násobky základního modulu stavby. Používal přitom určitých číslic, které mají ikonografický význam – např. číslo 3 (symbolizuje Boží Trojici), 5 (odkaz na korunu s pěti hvězdami, která se objevila v místě, kde byl Jan Nepomucký svržen do Vltavy) a 12 (symbolizuje úplnost). Základem projektu Zelené hory je kružnice o poloměru 12 loktů, která vymezuje půdorys kostelní lodi. Stavba samotná stojí na půdorysu pěticípé hvězdy.

Pro umístění kostela bylo vybráno místo, které mělo ještě umocnit působení této nevšední a výrazné stavby. Původně bylo návrší zvané „Černý les“ porostlé hustým lesem, který byl vykácen. Pahorek byl pojmenován „Zelená hora“, podle místa, kde se Jan Nepomucký narodil. Stavba se tak stala dominantou celého okolí.

Koncept:

Návrh ITC navazuje na Santiniho koncept kružnic kostela a ambitu, který dále rozvíjí a dotváří v jeden komplexní diagram pojímající celou Zelenou Horu. Téměř geometrická morfologie jihozápadního svahu pahorku nenuceně přejímá princip poutního kostela, vytváří jeho dominantně odpovídající ukotvení v krajině a zároveň se silně vymezuje proti sídelní kaši pod pahorkem. Po Santiniho vzoru přejímáme z diagramu kružnice, segmenty a výseče, které přetváříme v hmoty, prostory a vymezení. Tento výběr je až překvapivě přirozený a intuitivní.

Stavba koncept:

Výškovým posunem kružnic diagramu a jejich prolnutím se svahem Zelené Hory dostáváme silný výtvarný motiv, který jasně odkazuje na poutní kostel a zároveň celou jeho ideu dotváří. Takto vzniklé fragmenty kružnic tvoří hmotu informačního centra a stezky s vyhlídkou. Vně jsou obepnuty segmentem cesty po největší soustředné kružnici.

Diagram:

Pět bran ambitu vytváří hlavní osy diagramu, ty pak vymezují mezilehlé segmenty a jejich osy. Obrazec je uzavřen největší ze tří soustředných kružnic, které tvoří na hoře prstence cest. Rozměry kružnic jsou násobkem základního zvětšeného modulu, který vychází z poloměru kostelní lodi. Použití vymezujících kružnic ambitu Santini převrací oproti kružnicím poutního kostela. Toto převrácení je opět použito na kružnice vně ambitu tak, aby princip zůstal zachován. Tím při samotném okraji diagramu vzniklo 10 segmentů kružnic, které tvoří základ informačnímu centru.

Návaznosti:

Prodloužením ulice Vejmluvovy pod Zelenou Horu a její zpětné napojení na ulici Sychrovu vytvoří zklidněnou jednosměrnou komunikaci pro autobusovou dopravu. Je na ní přesunuta zastávka MHD a pojme i další tři odstavené autobusy. Chodník podél této komunikace navazuje na parkovací stání v ulici Vejmluvovy a na druhé straně směřuje k pěší trase k zámku. Tyto trasy se spojují v předprostoru informačního centra, aby se dále napojily na stezky diagramu Zelené Hory. Na vnějším segmentu stezky je napojeno hlavní schodiště k poutnímu kostelu a přiléhající vyhlídka, napojení pobytové střechy infocentra, předprostor infocentra, parkování zaměstnanců, invalidů a zásobování. Zakončení segmentu je stezkou po ose k bráně ambitu. Střední okružní stezka je dotažena až k ose jihovýchodní brány.

Hmota infocentra přirozeně soustředí pozornost ke kostelu, a zároveň cloní nástupní piazzetu. Terénního zářezu a svahu lze využít jako přírodního jeviště. Pěšiny mohou být doplněny lavičkami, informačními panely a hrami pro děti.

Pobytová střecha budovy navazuje na segment končící visutou vyhlídkou nad Konventským rybníkem. Vyhlídka je už mimo řešené území a vnímáme ji spíše jako krajinářské dokreslení Santiniho diagramu.

Dispoziční řešení ITC:

Z terénu vyčnívající segment informačního centra je funkčně rozdělen na dvě části – část pro návštěvníky a část pro zaměstnance. Vstup pro návštěvníky je zvýrazněn ustoupením části fasády, takže je jasně zřetelný, naopak vstup pro zaměstnance je bez akcentu a kopíruje linii fasády. Jednotlivá čistá fasáda z perforovaného plechu umožňuje průhledy na poutní kostel i do předprostoru stavby. Místnosti centra jsou řazeny v oblouku za sebou, proto může být stavební program jednoduše upraven a rozšířen třeba o lapidárium.

Ve vstupním foyer je umístěn pult pro prodej lístků, suvenýrů a drobného občerstvení. Na tento prostor přímo navazuje odbytový prostor, který je variabilní a má více využití dle potřeby a denní doby. Během otevírací doby může sloužit k odpočinku návštěvníků, ke konzumaci drobného občerstvení, mohou zde probíhat výstavy. Po skončení otevírací doby zde mohou probíhat přednášky, debaty, malé koncerty a promítání. Na zdi je umístěno rolovací plátno. Židle a stoly lze rozmisťovat podle potřeby, případně je lze schovat do skladu nábytku za sálem. Za pultem s prodejem lístků navazuje sklad propagačního materiálu a sociální zázemí pro hosty.

Blíže k novému parkovišti je, kvůli zásobování a dopravní obsluze, umístěn vstup pro zaměstnance. Na vstupní prostor navazuje chodba vedoucí k zaměstnanecké části vlevo a také technické zázemí budovy. Hned vedle vstupu je umístěn sklad odpadků, dále provozně hospodářský sklad a technická místnost s úklidovou komorou. Zaměstnanci mají k dispozici kancelář kastelánky, denní místnost pro průvodce s kuchyňkou a hygienické zázemí.

Konstrukční řešení:

Střední část informačního centra je řešena jako jeden trakt vymezený ocelovými sloupy a železobetonovými stěnami, které nesou železobetonovou desku. Vnější část je nakloněná do exteriéru. Stavba je částečně zapuštěná do svahu, jehož síly přejímají opěrné železobetonové stěny. Založení stavby je na železobetonových základových pasech.

Materiálově si stavba vystačí se světlým pohledovým betonem a bíle lakovanými obkladovými plechy, které jsou v určitých místech perforovány vzorem diagramu poutního kostela.

Záměrem návrhu je dotvoření celého pahorku Zelené Hory a nalezení jednoduchého dopravního řešení. Stavba výrazem odpovídá významu místa, je nutné komplexní řešení celého areálu a nelze se spokojit pouze s malou budovou prodeje lístků. Stavbu však lze řešit etapovitě.